

Indolente

Diana Kurich

O perverso rostro
desa man
que axudou a tallarme.
A ese ser infame
que logrou xenreira
con só mostrarse.

Logrando mergullarme.
O rancor desas bagullas
que a dor arrincaba
da penumbra vivida
dos seus vivires.
Un xesto decadente
acentúa a palidez
da túa arrepiante face.
Pouco a pouco consúmeste.
Eu, indolente,
quedareite mirando.
MUDA, no meu silencio;
rutina a que ti me acostumaches.